

Pán Ježíš své učedníky otevřeně připravoval na situace, že je lidé odmítnou:

A když vás někdo nepřijme a nevyslechne vaše slova, při odchodu z toho domu nebo onoho města vytřeste prach ze svých nohou. (Matouš 10,14)

V naší době určitá forma odmítnutí není úplně výjimečná. A tak přemýšlím, co to vytřesení prachu může znamenat dneska pro nás.

Když pozoruji, co způsobilo v pozdějších učednících, jeví se mi to jako velmi důležitý krok! *Pánovo slovo se šířilo po celé krajině. Židé však poštváli vážené zbožné ženy a přední muže města, podnítily pronásledování proti Pavlovi Barnabášovi a vyhnali je od svých hranic.*

Oni proti nim vytrásli prach z nohou a přišli do Ikonía. (Skutky 13,49-51)

Všimni si: V Pisidské Antiochii proti těm odpůrcům *vytrásli prach z nohou a přišli do Ikonía*. Jinými slovy: když je někde odmítli, oni vytrásli prach a šli dál! Oni ten jejich prach nenechali na sobě! Nelitovali sami sebe ani se na nikoho nezlobili. Šli prostě dál! A v dalším verši se píše: *A učedníci byli stále naplňováni radostí a Duchem Svatým. (Skutky 13,52)*

Potkávám křesťany, kteří za svůj život mají pár negativních zkušeností (nebo taky jen slyšených příběhů o odmítnutí!) a pak už nikdy nikomu nic neřeknou o Ježíši, protože lidé prý „nechtějí slyšet“...

Cítíš, jak na sobě nechávají sedět ten cizí prach? Prach posměchu nebo odmítnutí? Najednou jsem porozuměl Ježíšovu pokynu: *A když vás někdo nepřijme, vytřeste prach ze svých nohou*. Chápu to ve smyslu: Nenechej to odmítnutí na sobě! Nepředpokládej stejné odmítnutí od dalších lidí. Možná se pouč, co příště udělat srozumitelněji a lépe. Hlavně ihned vyjdi za dalšími - do dalších vesnic, sídlišť, městeček... Pak budeš *stále naplňován/a radostí a Duchem Svatým*.